

Sygn. akt V.2 Ka 607/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SSO Olga Nocoń

SSO Janusz Chmiel

Protokolant: Monika Maj

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014 r.

sprawy:

M. M. /M./

syna W. i B.

ur. (...) w P.

oskarżonego o przestępstwo z art. 209 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 21 sierpnia 2014 r. sygn. akt II K 308/14

I. zменяя zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, iż ustala, że oskarżony dopuścił się zarzucanego czynu w okresie od marca 2007 do czerwca 2011 w R. uporczywie uchylając się od ciężącego na nim z mocy ustawy i orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez nielożenie na utrzymanie swoich małoletnich dzieci K. i W. M. przez co naraził je na niemożność zaspokojenia ich podstawowych potrzeb życiowych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt V.2 Ka 607/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2014 roku, sygn. akt II K 308/14 uznał oskarżonego M. M. za winnego tego, że:

w okresie od marca 2007 r. do czerwca 2011 r. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim obowiązku na rzecz swoich dzieci K. i W. M., przez co naraził je na niemożność zaspokojenia ich podstawowych potrzeb życiowych tj. czynu z art. 209 § 1 kk i za to na podstawie art. 209 § 1 kk skazał go na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd na zasadzie art. 69 § 1 i § 2 kk w zw z art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na 3 lata.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, w przypadku zarządzenia jej do wykonania, okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26.04.2014 r. do dnia 09.05.2014 r. przyjmując, że 1 dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się 1 dniowi kary pozbawienia wolności.

Na zasadzie art. 72 § 1 pkt 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie dzieci W. i K. M..

Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej.

Na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i od opłaty w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator i podstawie art. 425 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości, na niekorzyść oskarżonego. Powołując się na przepis art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez pominięcie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu miejsca popełnienia przestępstwa oraz znamienia „poprzez nielożenie na utrzymanie swoich małoletnich dzieci, oraz że obowiązek ten wynika z ustawy i orzeczenia sądowego”.

Podnosząc powyższy zarzut po myśli art. 437 § 1 kpk wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez doprecyzowanie i uzupełnienie opisu czynu poprzez dodanie, iż oskarżony przestępstwa dopuścił się w R. oraz, że uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego na nim obowiązku opieki poprzez nielożenie na utrzymanie swoich dzieci K. i W. M., przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych oraz, że obowiązek ten wynika z ustawy i orzeczenia sądowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

apelacja prokuratora okazała się zasadna i skutkować musiała zmianą zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżącego. Nie ulega wątpliwości, iż zaskarżone orzeczenie zapadło z naruszeniem prawa procesowego, a to art. 413 § 2 pkt 1 kpk zgodnie

z którą to normą opis czynu przypisanego oskarżonemu winien zawierać wszystkie elementy należące do jego istoty – a więc te które dotyczą podmiotu czynu, czasu i miejsca popełnienia przestępstwa, rodzaju atakowanego dobra. Innymi słowy opis czynu winien zawierać wszystkie znamiona określonego występku mające znaczenie dla prawidłowej kwalifikacji prawnej opisu czynu zawartego w rozstrzygnięciu nie może pomijać żadnego tych elementów działania sprawcy, które dla kwalifikacji ma istotne znaczenie. W przedmiotowej sprawie Sąd meriti przeniósł w treść wyroku błędny opis czynu zawarty w akcie oskarżenia. Opis ten bowiem nie zawierał określenia miejsca popełnienia przestępstwa oraz pochodzenia zobowiązania oskarżonego do alimentacji. Tymczasem są to niezbędne dla prawidłowego opisu czynu elementy – warunkujące odpowiedzialność karną sprawcy. W niniejszej sprawie sprawca dopuścił się przypisanego mu czynu w miejscowości „R.” zaś jego obowiązek alimentacyjny wynikał tak z ustawy jak i orzeczenia sądowego. W związku z powyższym należało opis zarzucanego oskarżonemu czynu uzupełnić o powyższe elementy.

Z tych powodów Sad Okręgowy orzekł jak w części dyspozycyjnej wyroku.